

4) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2:

Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie praktyce krajowej, zgodnie z którą ostatecznej decyzji organu nadzoru przewidzianego w art. 4 dyrektywy 2004/25/WE, stwierdzającej naruszenie przez osobę prawną przepisów krajowych wydanych w celu dokonania transpozycji dyrektywy 2004/25/WE, przysługuje moc wiążąca w ramach prowadzonego następnie przez ten organ nadzoru postępowania karno-administracyjnego wobec organu uprawnionego do reprezentacji tej osoby prawnej, tak że osoba ta (organ) nie może kwestionować pod względem faktycznym i prawnym stwierdzonego już prawomocnie naruszenia prawa?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 142, s. 12.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd
(Bułgaria) w dniu 30 sierpnia 2018 r. – K.N.K. / V.A.S., E.E.K.**

(Sprawa C-555/18)

(2018/C 427/20)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: K.N.K.

Dłużnicy: V.A.S., E.E.K.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy określony w art. 410 Graždanski procesualen kodeks (kodeksu postępowania cywilnego, zwanego dalej „GPK”) nieprawomocny nakaz zapłaty zobowiązania pieniężnego stanowi dokument urzędowy w rozumieniu art. 4 pkt 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 655/2014 ⁽¹⁾ z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającego procedurę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych?
- 2) Jeśli określony w art. 410 GPK nakaz nie jest dokumentem urzędowym, czy należy wszcząć odrębne postępowanie dotyczące wniosku – odmienne od postępowania określonego w art. 410 GPK – w trybie art. 5 lit. a) rozporządzenia 655/2014?
- 3) Jeśli określony w art. 410 GPK nakaz jest dokumentem urzędowym, czy sąd powinien orzec w terminie określonym w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 655/2014 – gdy w prawie krajowym istnieje przepis, zgodnie z którym w okresie wakacji sądowych zawieszają się bieg terminów?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 655/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiające procedurę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. 2014, L 189, s. 59.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 7 września 2018 r. – Coty Germany GmbH / Amazon Services Europe Sàrl i in.**

(Sprawa C-567/18)

(2018/C 427/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Coty Germany GmbH

Strona pozwana: Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

Pytanie prejudycjalne

Czy podmiot, który przechowuje na rzecz osoby trzeciej towary naruszające prawo znaków towarowych, nie mając wiedzy o naruszeniu tego prawa, posiada te towary w celu oferowania lub wprowadzania do obrotu, jeżeli nie on sam, lecz tylko osoba trzecia zamierza oferować te towary lub wprowadzać je do obrotu ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Wykładnia art. 9 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1) i wykładnia art. 9 ust. 3 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 13 grudnia 2018 r. – C GmbH & Co. KG/Finanzamt Z.**

(Sprawa C-573/17)

(2018/C 427/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Finanzamt Z

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, w których organizacja producentów w rozumieniu art. 11 ust. 1 i art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2200/96”) ⁽¹⁾ dokonuje dostawy towarów na rzecz zrzeszonych w niej producentów i otrzymuje od nich w zamian za to płatność nie pokrywającą ceny nabycia,
 - a) należy przyjąć występowanie zamiany z obowiązkiem dopłaty, ponieważ producenci w zamian za transakcję zobowiązali się umownie wobec organizacji producentów do dokonywania przez okres związania celem projektu dostaw owoców i warzyw w ten sposób, że podstawą opodatkowania takiej transakcji jest cena nabycia dóbr inwestycyjnych uiszczona przez organizację producentów na rzecz poddostawców?
 - b) kwota, która faktycznie wypłacana jest z funduszu operacyjnego dla celów transakcji, jest w pełnej wysokości „subwencją związaną bezpośrednio z ceną takich dostaw [transakcji]” w rozumieniu art. 11 część A ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (zwanego dalej „dyrektywą 77/388/EWG”) ⁽²⁾ w ten sposób, że podstawa opodatkowania obejmuje również pomoc finansową w rozumieniu art. 15 rozporządzenia nr 2200/96, która została przyznana przez właściwe władze na rzecz funduszu operacyjnego w związku z danym programem operacyjnym?